

Č. 2504.

Státní úředníci (Podkarp. Rus): Diety z důvodu vedení dvojí domácnosti nepřísluší státnímu úředníku na Podk. Rusi trvale ustanovenému, který se pro úředně zjištěný nedostatek bytu nemůže do nového působiště přestěhovati, třebaž byl již před původním jmenováním ženat, avšak nevedl již před jmenováním do nového působiště s rodinou společnou domácnost.

(Nalez ze dne 16. června 1923 č. 10.578).

Věc: JUDr. Andrej M. proti politické správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě o přiznání diet.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení.

Důvody: Žádost Dra Andreje M., župního podnotáře v Mukačevě, o přiznání diet z důvodu, že pro nedostatek bytů v M. a v místě poblíž města se nacházejícího nemůže vésti vlastní domácnost, byla rozhodnutím presidia politické správy P. Rusi z 5. ledna 1923 zamítnuta.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí uvážil nss takto:

St-1 uplatňoval v řízení správním nárok na diety podle ustanovení II B 2 zásad pro úpravu osobních poměrů civilních státních zaměstnanců na P. R.

Dle tohoto ustanovení přísluší ženatým zaměstnancům na P. R. trvale ustanoveným jak při původním jmenování tak při pozdějším přeložení z moci úřední, pokud nemohou se pro úředně zjištěný nedostatek bytu do nového působiště přestěhovati, diety nebo mimořádný přídavek, stanovený pro exponované zaměstnance v bodě I. těchto zásad.

Žal. úřad uvádí, že st-1 byl po udělení čl. státního občanství 6. října 1922 jmenován definitivně župním podnotářem ve stavu politických koncepčních úředníků na P. R. a sice s platností od 1. října 1922 a že se dne 18. prosince 1921 oženil s Annou S. z Kroměříže. Není tudíž na sporu, že před svým jmenováním byl ženat.

St-1 však předložil doklady o tom, že se do Mukačeva, kamž službou jest přidělen, pro úředně zjištěný nedostatek bytů nemohl přestěhovati a že jeho manželka vede domácnost v Kroměříži. Předložil tudíž doklady, které by vzhledem k tomu, že před původním jmenováním byl již ženat, mohly nasvědčovati tomu, že tu byly podmínky pro přiznání diet dle cit. ustanovení. Žal. úřad projednávaje žádost st-lovu zkoumal uplatňovaný nárok na diety se stanoviska ustanovení II B 2 zásad pro úpravu osobních poměrů civilních státních zaměstnanců na P. R., jehož se st-1 dovolával, žádost však zamítl z důvodu, že st-1 nevedl s rodinou společnou domácnost již před jmenováním do nového působiště.

V tomto odůvodnění žal. úřadu uplatněný náhled je v souhlasu s cit. ustanovením zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na P. R. Ze spisů však není zjevno, na základě čeho dospěl žal. úřad k přesvědčení, že st-1 před jmenováním do nového působiště nevedl s rodinou společnou domácnost.

Spočívá tudíž nař. rozhodnutí na nedostatečném řízení a slušelo je proto zrušiti podle § 6 zákona o ss. — — —

Č. 2505.

Řízení před nss-em: Nepodal-li státní zaměstnanec proti rozhodnutí o svém pensionování rekurs, nýbrž až po několika měsících žádost k ústřednímu úřadu za zrušení onoho rozhodnutí, a rozhodli onen úřad o této žádosti meritorně, není stížnost na nss do tohoto rozhodnutí podaná nepřipustnou podle § 5 zák. o ss.

Finanční stráž: Předpisy §§ 179 a 76 služ. pragm. úřednické nevztahují se na pohraniční finanční stráž.

(Nález ze dne 16. června 1923 č. 10.580).

Věc: Václav B. v L. (adv. Dr. Emil Lingg z Prahy) proti ministerstvu financí o dočasné pensionování.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z měsíce května 1921 domáhal se Václav B., finanční vrchní strážmistr v Litoměřicích, u min. fin. zrušení rozhodnutí zem. fin. ředitelství v Praze z 11. listopadu 1920, kterým vzhledem k prokázané dočasné nezpůsobilosti k službě byl dán koncem listopadu 1920 na dočasný odpočinek a to z důvodu, že toto rozhodnutí odporuje § 179 služ. pragm. a § 57 předpisu o finanční stráži.

Rozhodnutím min. fin. z 16. prosince 1921 žádosti této nebylo vyhověno.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí neshledal nss důvodnou.

Žal. úřad uplatňuje ve svém odvodním spise námitku, že stížnost jest vzhledem k ustanovení § 5, odst. 3 zák. o ss nepřipustnou, poněvadž st-l nepodal z rozhodnutí zřř z 11. listopadu 1920 v předepsané 14denní odvolací lhůtě odvolání a tudíž postup instanční není vyčerpán.

Na tuto námitku nemohl nss bráti ohledu vzhledem k tomu, že žal. úřad sám k této formální závadě nepřihlížel a podání st-lovo meritorně projednal.

Co se týče stížnosti, vytýká tato nař. rozhodnutí nezákonnost namítající:

Předpis pro fin. pohraniční stráž ustanovuje v § 57, že ustanovení o zaopatření státních zaměstnanců, pokud neodporují zmíněnému předpisu pro finanční stráž, platí též pro mužstvo finanční pohraniční stráže.

Předpisy o zaopatření fin. pohr. stráže odlišují se však od předpisů o zaopatření státních zaměstnanců jen zvláštními předpisy o započítání služební doby.

Předpisy o dočasném pensionování státních zaměstnanců byly změněny služební pragmatikou.

V § 76 služ. pragm. se ustanovuje, že úředníka jest dáti z moci úřední na dočasný odpočinek, je-li pro nemoc déle jednoho roku mimo úřad. Podle § 179 platí toto ustanovení také pro sluhy. Tato ustanovení jsou zlepšením norem potud platných pro veškeré státní úředníky a zřízence a není žádného ustanovení, které by finanční stráž z tohoto zlepšení vylučovalo.